

106.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

**w przedmiocie tymczasowej organizacji władzy administracyjnej.
I instancji w miastach Warszawie, Łodzi i Lublinie.**

Na zasadzie art. 19 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dziennik Praw Królestwa Polskiego № 1 poz. 1) o tymczasowej organizacji władz naczelných w Królestwie Polskim, tudzież w uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 72, poz. 426) o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego, zarządza się co następuje:

Art. 1. Władzą administracyjną I instancji w miastach Warszawie, Łodzi i Lublinie są Komisarze Rządowi.

Art. 2. Komisarze Rządowi podlegają służbowo i dyscyplinarnie właściwemu Wojewodzie. Postanowienie to nie odnosi się do Komisarza Rządowego miasta Warszawy, którego władzą dyscyplinarną jest Minister Spraw Wewnętrznych, zaś służbową — właściwy dla danej czynności Minister.

Art. 3. Przepisy, zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 72, poz. 426) o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego oraz w rozporządzeniach wykonawczych Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 90 poz. 488 i 489) stosują się do wyszczególnionych w art. 1 Komisarzy Rządowych ze zmianami, wprowadzonymi w postanowieniach art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 23 lutego 1920 r.

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

107.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie rozciągnięcia organizacji Policji Państwowej na dalszych 14 wschodnich powiatów Małopolski, wydane na zasadzie art. 3 przepisów przejściowych do Ustawy o Policji Państwowej z dnia 24 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 61, poz. 363).

Art. 1. Wobec mającego nastąpić z dniem 1 marca 1920 r. przejścia 14 powiatów wschodniej Małopolski, a mianowicie: Brody, Brzeżany, Bu-

czacz, Horodenka, Kamionka-Strumiłowa, Kołomyja, Kossów, Peczeniżyn, Podhajce, Radziechów, Sniatyn, Zaleszczyki, Zborów i Złoczów z terenu etapowego i operacyjnego do Dowództwa Okręgu Generalnego Lwowskiego, zarządzam w wyżej wymienionych powiatach organizację Policji Państwowej w miejsce ustępującej Żandarmerji Polowej.

Art. 2. Z dniem 1 marca 1920 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje na swój etat i pod zwierzchni nadzór Ministra Spraw Wewnętrznych na ogólnych zasadach kwalifikacyjnych przewidzianych ustawą Policji Państwowej:

- a) podoficerów i szeregowców Żandarmerji Polowej, pełniących służbę na terenie etapowym i operacyjnym wschodniej Małopolski, którzy zgłoszą w drodze służbowej swe wstąpienie do Policji Państwowej;
- b) z pośród oficerów Żandarmerji Polowej tych, którzy za zgodą swej przełożonej władzy wniosą w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych pisemne podania o przyjęcie ich do Policji Państwowej i zostaną przyjęci przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Ad a) i b)

Funkcjonariusze Żandarmerji Polowej, którzy wskutek orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej nie zostaną do Policji Państwowej przyjęci, otrzymują trzymiesięczną odprawę.

Art. 3. Do zorganizowanej w ten sposób Policji Państwowej z Żandarmerji Polowej na obszarze wymienionych powyżej 14-tu powiatów Małopolskich stosują się analogiczne przepisy art. 2 ust. 1 i 2 art. 3, 4, 5 i 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1919 r. (Dz. Ustaw № 87, poz. 475) w przedmiocie wcielenia Żandarmerji Krajowej i Policji Wojskowej na obszarze b. Galicji do Policji Państwowej.

Art. 4. Wyплаты wszystkich poborów za miesiąc marzec 1920 r. wymienionym w art. 2 niniejszego rozporządzenia funkcjonariuszom Żandarmerji Polowej, przejętym w dniu 1 marca 1920 przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będą dokonane według norm obecnie obowiązujących przez te urzędy względnie kasy, które im dotychczas wypłaty te uskuteczniały.

Wyплаты te nastąpią jednak na rachunek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ewentualną różnicę poborów za miesiąc marzec wypłaci im Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy wypłacie kwietniowej.

Art. 5. Koszary, będące w posiadaniu Żandarmerji Polowej, w powiatach w art. 1 niniejszego rozporządzenia wymienionych, przechodzą z dniem wyłączenia tych powiatów z terenu etapowego i operacyjnego w posiadanie Policji Państwowej o ile nie znajdują się w budynkach stanowiących własność Skarbu Wojskowego, o ile nie zostaną przeznaczone na pomieszczenie Żandarmerji Wojskowej.

Z objęciem koszar w posiadanie Policji Państwowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje wszelkie z tem posiadaniem od dnia 1 marca 1920 r. związane zobowiązania.

Art. 6. Część żywego i martwego inwentarza Żandarmerji Polowej w powiatach w art. 1 wymienionych, ustalona w stosunku do ogólnej liczby przejętych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych funkcjonariuszów tej Żandarmerji, przechodzi z dniem wyłączenia wspomnianych wyżej powiatów z terenu etapowego i operacyjnego w posiadanie Policji Państwo-

wej za rozrachunkiem międzyministerjalnym. Część ta będzie określona w porozumieniu z Generalnym Delegatem Rządu dla b. Galicji.

Sprawa zaopatrzenia ekwipunkowego wcielonych do Policji Państwowej funkcjonariuszów Żandarmerji Polowej przechodzi na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z dniem przejęcia ich na etat tego Ministerstwa.

Art. 7. Ministerstwo Spraw Wojskowych ma obowiązek dostarczania wszystkim funkcjonariuszom Policji Państwowej w wyżej wymienionych 14 powiatach wschodniej Małopolski przez trzy miesiące, t. j. do 1 czerwca 1920 r. z wojskowych składów żywnościowych produktów spożywczych po cenach wyznaczonych dla wojska i według norm dla wojska przewidzianych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, 23 lutego 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. *Iszkowski*

Minister Spraw Wojskowych:
w z. *Sosnkowski*

108.

ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w przedmiocie przymusowego wykupu ziemniaków na obszarach
b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austriackiego.**

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w sprawie zmiany art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemniakami w roku gospodarczym 1919/20 (Dziennik Ustaw R. P. z 1920 r. № 19, poz. 94) oraz art. 6 i 9 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemniakami w roku gospodarczym 1919/20 (Dziennik Ustaw R. P. № 8), zarządza się niniejszem co następuje:

Art. 1. Wszelkie zapasy ziemniaków znajdujące się u:

- 1) producentów, posiadających gospodarstwa powyżej 25 morgów ziemi ornej—po odliczeniu ilości, niezbędnych do pokrycia własnych potrzeb spożywczych i siewnych,
- 2) nieproducentów, o ile przewyższają one zapotrzebowanie spożywcze właściciela, oraz współzamieszkałych z nim członków rodziny i domowników, licząc po 2 ctr. mtr. na osobę,
- 3) handlujących, jeżeli przekraczają 10 ctr. mtr.
podlegają przymusowemu wykupowi.

Przymusowemu wykupowi podlegają również wszelkie ilości ziemniaków, sprzedane przez producentów, nieproducentów lub handlujących przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, a nie dostarczone do tegoż dnia nabywcom.

Art. 2. Wszyscy producenci, posiadający więcej niż 25 morgów ziemi ornej, winni najdalej do dnia 20-go marca 1920 roku nadesłać do odpowiedniego Starostwa opatrzoną własnoręcznym podpisem deklarację, wykazującą